

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-378/10, ciktāl ar to ir noraidīta to prasība atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija lēmuma lietā COMP/39092 — Vannas istabu iekārtas un ierīces 1. pantu, ciktāl tajā noteikts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir bijušas ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotas darbības dalībnieces “vannas istabu iekārtu un ierīču nozarē”;
- atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija lēmumu lietā COMP/39092 — Vannas istabu iekārtas un ierīces, ciktāl tajā noteikts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir bijušas ilgstošas aizliegtas vienošanās vai saskaņotas darbības dalībnieces “vannas istabu iekārtu un ierīču nozarē”;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesāšanās un citus ar šo lietu saistītos izdevumus un izmaksas un
- noteikt citus pasākumus, ko Tiesa uzskata par atbilstīgiem.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz diviem pamatiem.

Saskaņā ar pirmo pamatu Vispārējā tiesa, konstatējot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas ir piedalījušas saliktā vienotā pārkāpumā attiecībā uz keramikas izstrādājumiem, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, acīmredzami sagrozot pierādījumus un nepareizi piemērojot juridisku kritēriju.

Saskaņā ar otro pamatu Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nenorādot piemērotus pamatus saviem secinājumiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-495/07 PROAS/Komisija 2013. gada 27. novembrī iesniedza *Productos Asfálticos (PROAS), S.A.*

(Lieta C-616/13 P)

(2014/C 24/27)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Productos Asfálticos (PROAS), S.A.* (pārstāve — *C. Fernández Vicién*, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību un atcelt Komisijas 2007. gada 3. oktobra Lēmumu lietā COMP/38.710 — Bitumens, Spānija, vai, pakārtoti, samazināt prasītājam piemērotā naudas soda apmēru;
- pakārtoti, atdot lietu atpakaļ, lai Vispārējā tiesa to izskatītu no jauna;
- jebkurā gadījumā piespriest Komisijai atlīdzināt visus gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušās tiesvedības rezultātā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1) Vispārējā tiesa, atbilstoši neierobežotajai kompetencei veikt pārbaudi tiesā neizvērtējama *Productos Asfálticos, S.A.* izvirzītos pamatus saistībā ar soda apmēra noteikšanu, esot pārkāpusi tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā principu. Šis pārkāpums esot izdarīts konkrēti šādi:

- Vispārējai tiesai sagrozot pamatus, ko *PROAS* izvirzījusi Vispārējā tiesā celtajā prasībā atcelt tiesību aktu;
- Vispārējai tiesai patstāvīgi neizvērtējot piemērotā soda samērīgumu un pamatojumu pārkāpuma seku kontekstā;
- Vispārējai tiesai neizvērtējot, vai Komisija ir ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās noteiktības principus saistībā ar saviem precedentiem;
- faktiski neizvērtējot *PROAS* dalības īpatsvaru pārkāpumā un kļūdaini atsakoties veikt lūgtos procesa organizatoriskos pasākumus;

2) **Vispārējā tiesa**, kļūdaini interpretējama Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 17⁽¹⁾ 15. panta 2. punktu, **esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības un vienlīdzīgas attieksmes principus, kā arī aizskārusi *PROAS* tiesības uz aizstāvību**, proti:

- Vispārējā tiesa esot ļāvusi Komisijai neievērot pašas sagatavotās pamatnostādnes, ļaujot tai naudas soda noteikšanā ņemt vērā pārkāpuma maznozīmīgās sekas;
- Vispārējā tiesa esot aizskārusi *PROAS* tiesības uz aizstāvību, neļaujot tai atspēkot *iuris tantum* prezumpciju, ka karteļiem vienmēr ir sekas;

- 3) **Vispārējā tiesa esot pārkāpusi labas pārvaldības un saprātīga termiņa ievērošanas principus.**
- 4) **Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesāšanās izdevumu jautājumā piemērojamos principus.**

(¹) Regula Nr. 17. Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 1. sēj., 3. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-496/07 Repsol Lubricantes y Especialidades u.c./Komisija 2013. gada 27. novembrī iesniedza Repsol Lubricantes y Especialidades u.c.

(Lieta C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., Repsol Petróleo, S.A. un Repsol, S.A. (pārstāvji — L. Ortiz Blanco, J. L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- 1) atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tajā:
 - Repsol Petróleo, S.A. un Repsol YPF, S.A. (tagad — Repsol, S.A.) ir sauktas pie atbildības kopīgi un solidāri;
 - aprēķinot naudas sodu, kļūdains ir ņemts vērā 1998.-2002. gada laikposms;
 - Vispārējā tiesa, neizmantojot savu neierobežoto kompetenci veikt pārbaudi tiesā un neievērojot samērīguma principu, ir kļūdains piekritusi Komisijas noteiktajai naudas soda pamatsummai;
- 2) šajā ziņā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- 3) izmantojot savu neierobežoto kompetenci, samazināt naudas soda summu līdz Tiesas ieskatā pienācīgam apmēram;
- 4) atzīt, ka Vispārējā tiesā notikusi tiesvedība ir bijusi pārmērīgi un neattaisnoti ilga, aizskarot tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un lietas objektīvu un savlaicīgu izskatīšanu (Hartas 47. pants un ECPAK 6. pants);
- 5) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Pirmkārt, Repsol norāda, ka ar metodoloģiju, kas spriedumā izmantota, lai novērtētu pierādījumus, kas sniegti, lai apliecinātu meitasuzņēmuma Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A. pilnīgu un patiesu komerciālo patstāvīgumu, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, vai, pakārtoti, neesot norādīts pamatojums.
- 2) Otrkārt, Repsol uzskata, ka spriedumā esot kļūdaini izprasts 2002. gada paziņojums par iecietību.
- 3) Treškārt, Repsol uzskata, ka spriedumā esot pārkāpti LESD 261. pants un samērīguma princips, Vispārējai tiesai neizpildot savu pienākumu ar neierobežotas kompetences pilnvarām veikt pārbaudi tiesā jautājumā par sodiem konkurences jomā.
- 4) Visbeidzot, Vispārējā tiesa, neizskatījusi lietu savlaicīgi, esot pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (¹) 47. pantu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantu.

(¹) OV 2000, C 364, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-320/10 Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2013. gada 27. novembrī iesniedza Castel Frères SAS

(Lieta C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Castel Frères SAS (pārstāvji — A. von Mühlendahl, H. Hartwig, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 13. septembra spriedumu lietā T-320/10;
- noraidīt Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell celto prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2010. gada 4. maija lēmumu lietā R 962/2009-2;